سُورَةُ قٓ سورەتی ق

بِسۡمِ بەناوی ٱللَّهِ خودای ٱلرَّحۡمَٰنِ میهرەبان و ٱلرَّحِيمِ بەبەزەیی

قٓ قاف وَٱلۡقُرۡءَانِ سوێند بە قورئانی ٱلۡمَجِيدِ مەزن (پایەدار) (١) بَلۡ بەلکو عَجِبُوٓاْ سەرسام بوون أَن کە جَآءَهُم بۆیان هات

مُّنذِرٞ ترسێنەرێک مِّنۡهُمۡ لەخۆیان فَقَالَ جا گوتیان ٱلۡكَٰفِرُونَ کافرەکان (بێبڕواکان) هَٰذَا ئەوە شَيۡءٌ شتێکی عَجِيبٌ سەیر (و سەمەرەیە)

(٢) أَءِذَا ئایا ئەگەر مِتۡنَا مردین وَكُنَّا وە بووین بە تُرَابٗا خۆڵ ذَٰلِكَ ئەوە رَجۡعُۢ گەڕانەوەیەکی بَعِيدٞ دوورە (٣) قَدۡ بەدڵنیاییەوە

عَلِمۡنَا ئێمە دەزانین مَا تَنقُصُ ئەوەی لێیان کەمدەکاتەوە ٱلۡأَرۡضُ زەوی مِنۡهُمۡ لەوان وَعِندَنَا وە لەلامانە كِتَٰبٌ کتێبێکی (نوسراوێکی)

حَفِيظُۢ پارێزراو (تۆمارکراو) (٤) بَلۡ بەڵکو كَذَّبُواْ بەدرۆیان زانی (باوەڕیان پێ نەکرد) بِٱلۡحَقِّ بەو ڕاستییەی لَمَّا کاتێ

جَآءَهُمۡ بۆیان هات (کە قورئانە) فَهُمۡ جا ئەوان فِيٓ لە أَمۡرٖ بارودۆخێکی مَّرِيجٍ ئاڵۆز (و دژبەیەکدان) (٥)

أَفَلَمۡ يَنظُرُوٓاْ ئایا سەرنجیان نەداوە إِلَى بۆ ٱلسَّمَآءِ ئاسمان فَوۡقَهُمۡ بەسەر سەریان كَيۡفَ چۆن بَنَيۡنَٰهَا بنیاتمان ناوە (دروستکردووە)

وَزَيَّنَّٰهَا وە ڕازاندوومانەتەوە وَمَا نیەتی لَهَا ئەویش مِن لە فُرُوجٖ کەلێن (و کەم و کورتی) (٦) وَٱلۡأَرۡضَ وە زەویمان

مَدَدۡنَٰهَا ڕاخستووە وَأَلۡقَيۡنَا دامانناوە فِيهَا لێی ، تیایدا رَوَٰسِيَ (ئۆقرەبەخش) چەسپێنەرانێک (کێوەکان) وَأَنۢبَتۡنَا وە ڕواندوومانە

فِيهَا لێی ، تیایدا مِن لە كُلِّ گشت زَوۡجِۭ جۆرە (ڕووەکێکی) بَهِيجٖ جوان (و ڕازاوە) (٧) تَبۡصِرَةٗ بەرچاو ڕوونییە

وَ ذِكۡرَىٰ و یادخەرەوەیە لِكُلِّ لۆ گشت (بۆهەمویان) عَبۡدٖ بەندەکان (کە) مُّنِيبٖ تەوبەکارن (زوو زوو دەگەڕێنەوە لای الله تعالی) (٨)

وَنَزَّلۡنَا وە باراندوومانە مِنَ لە ٱلسَّمَآءِ ئاسمانەوە مَآءٗ ئاوێکی مُّبَٰرَكٗا بە فەڕ (بەرەکەتدار) فَأَنۢبَتۡنَا بەهۆیەوە ڕواندوومانە بِهِۦ پێی

جَنَّٰتٖ باخ و بەهەشتانێ وَحَبَّ وە دانەوێڵە (یەك) ٱلۡحَصِيدِ کە دروێنە دەکرێن (٩) وَٱلنَّخۡلَ وە هەروەها دارخورمای

بَاسِقَٰتٖ بڵند (و قەشەنگ) لَّهَا کە هەیەتی طَلۡعٞ هێشووە (خورمای) نَّضِيدٞ دانەدانەی ڕیزکراو (١٠) رِّزۡقٗا ڕۆزییەکە لِّلۡعِبَادِ بۆ بەندەکان

وَأَحۡيَيۡنَا وە (هەربەهۆی ئاوەوە) زیندوومان کردەوە بِهِۦ پێی بَلۡدَةٗ شوێنە مَّيۡتٗا مردووەکان كَذَٰلِكَ ئا بەمجۆرەیە

ٱلۡخُرُوجِ دەرچوون (لەگۆڕەکان و زیندوو بوونەوە) (١١) كَذَّبَتۡ بەدرۆیاندانا و بڕوای پێنەهێنا قَبۡلَهُمۡ لە پێش ئەوان قَوۡمُ گەلی

نُوحٖ (پێغەمبەر علیە السلام)نوح وَأَصۡحَٰبُ لەگەڵ هاوەڵانی ٱلرَّسِّ بیرەکان وَثَمُودُ و (گەلی) ثەموود (١٢) وَعَادٞ و (گەلی) عاد

وَفِرۡعَوۡنُ و فیرعەون وَإِخۡوَٰنُ و برایانی (گەلی) لُوطٖ پێغەمبەر لوط (١٣) وَأَصۡحَٰبُ و هاوەڵانی ٱلۡأَيۡكَةِ باخەچڕەکان وَقَوۡمُ و گەلی

تُبَّعٖۚ توببەعیش كُلّٞ گشتیان كَذَّبَ بەدرۆیاندانا و بڕوایان نەهێنا ٱلرُّسُلَ بە پێغەمبەران فَحَقَّ جا خۆیان (کردە) شایەن بە

وَعِيدِ هەڕەشە (و سزا) (١٤) أَفَعَيِينَا ئایا بەربەست (هەبوو) بِٱلۡخَلۡقِ لە دروستکردنی ٱلۡأَوَّلِۚ یەکەم (دروستکراو کە مرۆڤە)

بَلۡ نەخێر بەڵکو هُمۡ ئەوان فِي لە ، لەناو لَبۡسٖ گوماندان مِّنۡ لە خَلۡقٖ دروستکردنەوەیەکی (زیندووکردنەوەیەکی تر)

جَدِيدٖ نوێ (واتا زیندووکردنەوەیەکی تر) (١٥) وَلَقَدۡ و بەدڵنیاییەوە خَلَقۡنَا دروستمان کردووە ٱلۡإِنسَٰنَ مرۆڤ وَنَعۡلَمُ و دەزانین

مَا تُوَسۡوِسُ بەوەی بەدڵ و دەروونی بِهِۦ نَفۡسُهُۥۖ ئەو (دا دێت) وَنَحۡنُ و ئێمە أَقۡرَبُ نزیکترین إِلَيۡهِ لێی مِنۡ لە

حَبۡلِ شاڕەگی ملی (شادەماری کە پەیوەستە بەدڵەوە) ٱلۡوَرِيدِ (١٦) إِذۡ ئەو کاتەی يَتَلَقَّى دادەنیشن

ٱلۡمُتَلَقِّيَانِ هەردوو دانیشتووەکە (دوو فریشتەی سەرشان) عَنِ لێی ، لە ٱلۡيَمِينِ ڕاست وَعَنِ و لە ٱلشِّمَالِ چەپی (شانی مرۆڤدا)

قَعِيدٞ گیرساونەتەوە (دانیشتوون) (١٧) مَّا (هیچ) دەربڕینێك نیە يَلۡفِظُ مِن لە قَوۡلٍ قسە و گوفتار إِلَّا تەنها لَدَيۡهِ لەلای (نوسراوە)

رَقِيبٌ چاودێر (فریشتەیەکە کردەوە تۆمار دەکات) عَتِيدٞ و ئامادە (یاخود رقیب و عتید ناوی دوو فریشتەکەی سەرشانە) (١٨)

وَجَآءَتۡ ئەوا هات سَكۡرَةُ توندی و ناڕەحەتی ٱلۡمَوۡتِ مردن بِٱلۡحَقِّۖ لەگەڵ ئەم ڕاستییەش ذَٰلِكَ جا ئەوەیان مَا كُنتَ خۆتت مِنۡهُ لێی

تَحِيدُ بەدوور دەزانی (١٩) وَنُفِخَ وە فوو دەکرێت فِي بە ٱلصُّورِۚ کەڕەنا ذَٰلِكَ ئەوە يَوۡمُ ڕۆژی ٱلۡوَعِيدِ هەڕەشە (ئاگادارکردنەوەکانە)

(٢٠) وَجَآءَتۡ وە هات كُلُّ بۆ گشت نَفۡسٖ کەسێک مَّعَهَا لەگەڵی سَآئِقٞ ڕێنیشاندەرێك (فریشتەیەکە بەرەو مەحشەری دەبات)

وَشَهِيدٞ و شایەتێك (فریشتەیەکە شایەتی لەسەر دەدات) (٢١) لَّقَدۡ سوێندبێ بەدڵنیایی كُنتَ تۆ پێشتر فِي لە ، لەناو

غَفۡلَةٖ بێئاگایی دا (بوویت) مِّنۡ لە هَٰذَا ئەوە (ی باسکرا) فَكَشَفۡنَا دەرمان خست عَنكَ بۆت

غِطَآءَكَ ئەو پەردەیە (ی بەرچاوی لێڵ کردبووی) فَبَصَرُكَ چاوەکانت ٱلۡيَوۡمَ ئیمڕۆ حَدِيدٞ تیژە (چاکبینە) (٢٢) وَقَالَ وە دەڵێت

قَرِينُهُۥ هاودەمەکەی هَٰذَا ئەوە مَا لَدَيَّ لەلای منە عَتِيدٌ ئامادەیە (ئەوەی تۆمارە لەکردەوەکانی ئەو کەسە) (٢٣) أَلْقِيَا فڕێی بدەن

فِي لە ، لەناو جَهَنَّمَ دۆزەخ كُلَّ گشت كَفَّارٍ کافرێك (ئەوەی پشتی لەحەق کردبێت و بڕوای نەهێنابێت) عَنِيدٍ خۆبەزل زان (٢٤)

مَّنَّاعٍ ڕێگریکار لِّلْخَيْرِ لە گشت چاکەیەك مُعْتَدٍ سنوربەزێنی مُّرِيبٍ بەگومان (لەحەق) (٢٥) ٱلَّذِي ئەوەی جَعَلَ داینا مَعَ لەگەڵ

ٱللَّهِ خودا إِلَٰهًا پەرستراوی ءَاخَرَ تر فَأَلْقِيَاهُ جا دەخرێتە فِي ناو ٱلْعَذَابِ سزا و ئەشکەنجەی ٱلشَّدِيدِ زۆر توند (٢٦) قَالَ گوتی

قَرِينُهُۥ هاودەمەکەی رَبَّنَا ئەی پەروەردیگارمان مَآ لەخشتەم نەبردووە أَطْغَيْتُهُۥ وَلَٰكِن بەڵام كَانَ وابوو (ئەو) فِي لە ضَلَٰلٍ گومڕاییەکی

بَعِيدٍ زۆر دوور (لە حەق) (٢٧) قَالَ خوای گەورە دەفەرموێت (گوتی) لَا تَخْتَصِمُوا۟ مشتومڕ مەکەی لَدَيَّ لەلای من وَقَدْ و بەدڵنیایی

قَدَّمْتُ بۆم پێشخستن إِلَيْكُم بۆ هەردوولاتان بِٱلْوَعِيدِ هەڕەشە (و ئاگادارکردنەوە) (٢٨) مَا يُبَدَّلُ ناگۆڕێت ٱلْقَوْلُ بەڵێن

لَدَيَّ لەلای من وَمَآ و هەرگیز أَنَا۠ من بِظَلَّٰمٍ ستەمکار (ێکی وا نەبووم) لِّلْعَبِيدِ بۆ بەندەکان (٢٩) يَوْمَ ئەو ڕۆژە نَقُولُ دەڵێین

لِجَهَنَّمَ بە دۆزەخ هَلِ ئایا ٱمْتَلَأْتِ پڕبوویتەتەوە ؟ وَتَقُولُ دۆزەخ دەڵێت هَلْ ئایا مِن زیاتر ماوە مَّزِيدٍ (٣٠)

وَأُزْلِفَتِ و نزیک کرایەوە ٱلْجَنَّةُ بەهەشت لِلْمُتَّقِينَ بۆ لەخودا ترس و پارێزکاران غَيْرَ دوورنیە (لێیانەوە) بَعِيدٍ (٣١) هَٰذَا ئەوەیە

مَا تُوعَدُونَ کە بەڵێنتان پێدەدرێ لِكُلِّ لۆ هەریەکیان (بۆهەموو) أَوَّابٍ زۆر تەوبەکارێکی حَفِيظٍ خۆپارێز (لەگوناه و تاوان) (٣٢)

مَّنْ بۆ ئەوەیە کە خَشِيَ ترسی هەیە لە ٱلرَّحْمَٰنَ خوای میهرەبان بِٱلْغَيْبِ لە پەنهانی وَجَآءَ و دەگەڕێتەوە (لای پەروەردگاری)

بِقَلْبٍ بە دڵێکی مُّنِيبٍ تەوبەکار (دڵێکە زوو زوو دەگەڕێنەوە لای الله تعالی) (٣٣) ٱدْخُلُوهَا بڕۆنە ناوی بِسَلَٰمٍ بە سەلامەتی ذَٰلِكَ ئەوە

يَوْمُ ڕۆژی ٱلْخُلُودِ مانەوەی هەتا هەتاییە (٣٤) لَهُم بۆیان هەیە ، بۆئەوان مَّا ئەوەی يَشَآءُونَ دەیانەوێت فِيهَا لەوێ ، تیایدا

وَلَدَيْنَا و لای ئێمە مَزِيدٌ زیاتر (بۆیان بەردەست و ئامادەیە) (٣٥) وَكَمْ و چەند أَهْلَكْنَا لەناومانبردن قَبْلَهُم لە پێش ئەوان مِّن لە

قَرْنٍ چەندان گەل و هۆز هُمْ ئەوان أَشَدُّ توندتر (بوون) مِنْهُم لەوان بَطْشًا لەڕووی دەسەڵات و هێزەوە

فَنَقَّبُوا۟ گەڕاون (و بینیویانە کافرەکان (ی قورەیش) ئەمەی باسکرا) فِي لە ، لەناو ٱلْبِلَٰدِ شاران هَلْ ئایا مِن لە

مَّحِيصٍ پەنایێک (هەیە و هەبووە بۆیان!) (بێگومان نەخێر) (٣٦) إِنَّ بەدڵنیایی فِي لە ذَٰلِكَ ئەوەدا لَ ذِكْرَىٰ یادخستنەوە هەیە

ل مَن بۆ کەسێك كَانَ هەیبووبێت لَهُۥ قَلۡبٌ دڵێك (ی زیندوو) أَوۡ یان أَلۡقَى بداتە (دەست) ٱلسَّمۡعَ گوێگرتنی وَهُوَ و ئەو

شَهِيدٞ ئامادەبی (هەبێت بۆ وەرگرتنی حەق) (٣٧) وَلَقَدۡ و بەدڵنیایی خَلَقۡنَا دروستمان كردووە ٱلسَّمَٰوَٰتِ ئاسمانەكان وَٱلۡأَرۡضَ و زەوی

وَمَا و ئەوەی لەنێوانیانە بَيۡنَهُمَا فِي لە سِتَّةِ شەش أَيَّامٖ ڕۆژدا وَمَا و توشمان نەبوو مَسَّنَا مِن لە لُّغُوبٖ ماندوویەتی (٣٨)

فَٱصۡبِرۡ جا ئارامبگرە (خۆڕاگربە) عَلَىٰ لەسەر مَا يَقُولُونَ ئەوەی ئەوان دەیڵێن

وَسَبِّحۡ سبحان الله (سبحان الله واتە پاك و بێگەردی بۆ پەروەردگار) بِحَمۡدِ و ستایشی رَبِّكَ پەروەردگارت بكە قَبۡلَ پێش طُلُوعِ هەڵاتنی

ٱلشَّمۡسِ ڕۆژ وَقَبۡلَ و پێش ٱلۡغُرُوبِ ئاوابوونی (٣٩) وَمِنَ و لە ٱلَّيۡلِ شەودا فَسَبِّحۡهُ تەسبیحاتی بكە وَأَدۡبَٰرَ لەدوای

ٱلسُّجُودِ سوژدەبردن (مەبەست دوای نوێژەكانە) (٤٠) وَٱسۡتَمِعۡ و گوێڕاگرە يَوۡمَ ڕۆژێك (دێت) يُنَادِ بانگبێژێك ٱلۡمُنَادِ بانگ دەكات

مِن لە مَّكَانٖ شوێنێكی قَرِيبٖ نزیكەوە (٤١) يَوۡمَ لەو ڕۆژەدا يَسۡمَعُونَ دەبیسن ٱلصَّيۡحَةَ دەنگێكی سامناك بِٱلۡحَقِّ بە حەق و ڕاستی

ذَٰلِكَ ئەوەیان يَوۡمُ ڕۆژی ٱلۡخُرُوجِ دەرچوونە (زیندووكردنەوە) (٤٢) إِنَّا بەڕاستی ئێمە نَحۡنُ ئێمە نُحۡيِۦ زیندوو دەكەینەوە

وَنُمِيتُ و دەمرێنین وَإِلَيۡنَا و هەربۆ لای ئێمەیە ٱلۡمَصِيرُ سەرەنجام (گەڕانەوە) (٤٣) يَوۡمَ ڕۆژێكە تَشَقَّقُ شەق دەبات ٱلۡأَرۡضُ زەوی

عَنۡهُمۡ لێیان سِرَاعٗا بەگورجی (دێنە دەرەوە) ذَٰلِكَ ئەوە حَشۡرٌ كۆكردنەوەیەكە عَلَيۡنَا لەسەرمان يَسِيرٞ ئاسانە (٤٤) نَّحۡنُ ئێمە

أَعۡلَمُ زاناترینین بِمَا بەوەی يَقُولُونَ ئەوان دەیڵێن وَمَآ و تۆ نیت أَنتَ عَلَيۡهِم بەسەریاندا بِجَبَّارٖ زاڵ فَذَكِّرۡ یادبخەرەوە بِٱلۡقُرۡءَانِ بەقورئان

مَن ئەوەی يَخَافُ ترسی هەیە وَعِيدِ لە هەڕەشە و ئاگاداركردنەوەكان (٤٥)